

[Pia Kjærsgaard]

ude af trit med befolkningens, hvilket kun aktualiserer Fremskridtspartiets forslag om flere folkeafstemninger på en lang række områder: udlændingelovgivningen, de store projekter, som jeg før har omtalt, og hvis man kunne i forhold til vores grundlov, tror jeg, det var en god idé, om mange skattespørgsmål kom ud til en folkeafstemning.

Som nævnt er det nødvendigt, at regeringen nu holder sig på måtten og loyalt efterlever folkeafstemningens resultat. Derfor vil Fremskridtspartiet naturligvis stemme for det dagsordensforslag, som er fremsat, og hvis ord vi kender så inderlig godt, men som altså er fremsat af andre partier. Men naturligvis stemmer vi for og forventer, at den dagsorden bliver fuldt ud respekteret. Ellers tror jeg, der vil blive en hel del at tale om i sommerens løb.

Mimi Jakobsen (CD):

I den åbningsdebat, som Folketinget havde for noget, der vel efterhånden forekommer som lysår siden, var vi jo enige om ved slutningen af debatten at konstatere, at der var udbredt fordragelighed, god tone, fælles vilje til at komme i gang og få løst nogle problemer, få fundet nogle brede aftaler og forlig om forskellige ting, og det var glædeligt.

På en vis måde opfatter jeg egentlig debatten i dag som præget af den samme fordragelighed, når det drejer sig om de store linjer. Der er ikke noget som helst bemærkelsesværdigt eller mærkeligt i, at den valgkamp, vi har været igennem, stadig præger gemytterne. Og jeg kan i hvert fald indledningsvis love enhver, at CD ikke betragter denne valgkamp som afsluttet. Den har ikke karakter af en valgkamp, men den har karakter af en debat, som vi ønsker at få videreført resten af sommeren, resten af efteråret, og med betydelig større ihærdighed, end den har været ført før. For vi må jo erkende, at vi ikke i de store perioder mellem de højtidelige anledninger, hvor man skulle ud at stemme om noget, der vedrørte EF, har formået at fastholde den interesse, for EF bliver stadig betragtet som noget fjernt udenrigspolitisk flimmer – »dernede i EF«, som vi går og siger – og uden at vi har formået for alvor at få det inddraget i de indenrigspolitiske spørgsmål. Den erkendelse må man jo gøre.

Men derfra og så til at gå sådan til værks som fru Pia Kjærsgaard – det undrer mig over-

hovedet ikke, at fru Pia Kjærsgaard nu bruger anledningen til at tale om den øretøve, vi har fået, om alle disse ting, vi nu kan lære af det her – og så deraf slutte, at fordi vælgerne har sagt nej, må vi andre sandelig også revidere vores opfattelser, er et langt skridt.

Vælgerne havde og har en ret til at sige nej og en ret til at forvente, at det nej bliver loyalt og fuldt efterlevet. Men vælgerne har ikke ret af den grund. Det er CD's opfattelse, og jeg kan garantere fru Pia Kjærsgaard og andre for, at vi vil intensivere indsatsen for at forklare både eventuelle CD-vælgere og alle andre, der gider høre på det, at de stemte forkert, hvis de stemte nej, og så naturligvis gå ud med begrundelserne for, at vi stadig væk mener, det var forkert.

Jeg var i dag meget glad for at høre Socialdemokratiets ræsonnementer og syn på sagen, specielt om EF-afstemningen. Jeg anerkender blankt, at der lå et klart tilsagn om Socialdemokratiets fortsatte engagement og vilje i denne sag. En klar stillingtagen til, at det er deres grundlag. Der sker ændringer fra nu af rundt omkring i Europa, som vi naturligvis må acceptere. Vi må reagere efter, hvad der sker. Det er naturligvis ikke Danmark, der styrer det her alene. Men jeg hørte klart Socialdemokratiets budskab som, at Socialdemokratiet står på det grundlag, de har gjort hele tiden. Og det takker jeg for, og det tror jeg der er mange andre end mig der har glædet sig over.

Jeg skal ikke blande fru Pia Kjærsgaard mere ind i denne debat, for det synes jeg egentlig ikke engang er berettiget. Men jeg vil gerne understrege, at CD grundlæggende er uenig i den holdning, at vi nu må følge, hvad der er sagt. Vi har ikke, nogen af os, da vi kom herind, skrevet under på, at vi skulle efterleve vælgernes ønsker, varetage vælgerne interesser. Jeg kan i hvert fald sige for CD's vedkommende, at jeg ikke ville vide, hvad det var for interesser, jeg skulle varetage, for jeg er overbevist om, at CD's vælgere ligesom andres vælgere har vidt og vildt forskellige interesser i forskellige sager.

Det er ikke uden grund, at der i den højttaltes besunne grundlov, der jo er blevet populær som ingen sinde, står bestemmelsen om, at vi ikke bindes af forskrifter fra vælgerne, men alene af vores overbevisning. Og lige så vel som enhver anerkender vælgerne ret til utalli-